

Den, der er dømt for strafbart forhold, kan dog *udelukkes fra at udøve virksomhed*, som kræver en *særlig offentlig autorisation eller godkendelse*, såfremt det udviste forhold begrunder en *nærliggende fare for misbrug* af stillingen eller hvervet.

Spørgsmålet om, hvorvidt det udviste forhold er til hinder for udøvelse af en i stk. 2 omhandlet virksomhed, skal af anklagemyndigheden på begæring enten af den, der har modtaget afslag på andragende om sådan autorisation eller godkendelse, eller af vedkommende myndighed indbringes for den *underret*, der har truffet den omhandlede afgørelse eller ved hvilken sagen ville være blevet behandlet, hvis den var pådømt ved underret. Afgørelsen træffes ved kendelse. Såfremt afgørelsen går ud på udelukkelse fra den pågældende virksomhed, kan spørgsmålet *påny indbringes for retten*, dog tidligst efter 2 års forløb. Autorisation eller godkendelse kan også inden udløbet af denne frist meddeles af vedkommende myndighed.“

Samtidig affattes § 79 således:

„Den, som udøver en af de i § 78, stk. 2, omhandlede virksomheder, kan ved dom for strafbart forhold *frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed* eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrunder en *nærliggende fare for misbrug af stillingen*. Det samme gælder, når særlige omstændigheder taler derfor, om udøvelse af anden virksomhed. Frakendelsen sker på tid *fra 1 til 5 år*, regnet fra endelig dom, *eller indtil videre*, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed *efter 5 års forløb* kan indbringes for den ret, der i sidste instans har truffet bestemmelse om rettens frakendelse, efter de i § 78, stk. 3, indeholdte regler.

Retten kan under behandlingen af den i stk. 1, 1. punktum, nævnte sag ved kendelse udelukke den pågældende fra at udøve virksomheden, indtil sagen er endelig afgjort. Det kan ved dommen i sagen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.